

Piotr Kaczanowski

Kietrz, pow. Głubczyce (stanowisko 11)

Informator Archeologiczny : badania 1, 159-160

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Landesmuseum w Eisenstadt rozpoczęto badania nad hutnictwem żelaza terenów Burgenland. Zbadano dwa stanowiska żużla w Unterpullendorf, gdzie stwierdzono dymarski piec hutniczy typu świętokrzyskiego oraz odkryto kopułowaty piec hutniczy typu celtyckiego.

Rejestracja i inwentaryzacja nowych stanowisk hutniczych.

W 1967 r. kontynuowano w północno-wschodnim rejonie Gór Świętokrzyskich rejestrację stanowisk żużla. Na terenach 14 miejscowości zainwentaryzowano 42 nowe stanowiska hutnicze. Stanowiska hutnictwa żelaza inwentaryzowane są na karcie inwentarzowej opracowanej w tym celu przez Dział Starożytnej Metalurgii Muzeum. Wzór tej karty inwentaryzacyjnej stanowisk hutnictwa żelaza podany został w dodatkowych informacjach, na końcu publikacji.

K A S Z Y C E W I E L K I E
pow. Trzebnica

patrz okres halsztacki

K I E T R Z, pow. Głubczyce
/Stanowisko 11/

Katedra Archeologii Polski
UJ

Badania prowadził Piotr Kaczanowski, finansowała Katedra Archeologii Polski, UJ.

Badania ratownicze przeprowadzono na cmentarzysku z późnego okresu wpływów rzymskich na stanowisku 11. Leży ono na terenie cegielni nr 2 przy ul. Głubczyckiej, na lewym brzegu wysokiej terasy prawobrzeżnego dopływu Troi. Badania były kontynuacją prac z lat ubiegłych. Przekopano obszar 1 ara.

Natrafiono oprócz dość dużej ilości materiałów luźnych, na 3 groby ciałopalne /groby 7, 8 i 9/. Jeden z nich był niedużym grobem jamowym, pozostałe zaliczyć należy zapewne do grobów warstwowych - zabytki wystąpiły w nich na przestrzeni ok. 2 m² na dł. ok. 40-50 cm w dolnej warstwie humusu. Materiał kostny wystąpił w postaci drobnych i niezbyt licznych kawałków. Ceramikę, w większości lepioną ręcznie, grubej roboty oraz mniej liczną, siwą, robioną na kole, znaleziono również jedynie drobne ułamki. Prócz tego natrafiono na stosunkowo dużą ilość stopów szkła, kilka małych ułamków zapinek żelaznych i brązowych, fragmenty grzebieni, przęśliki i szereg bliżej nie określonych fragmentów przedmiotów żelaznych i brązowych.

Wspomniany wyżej materiał należy przypuszczalnie datować, podobnie jak znaleziska z lat ubiegłych, na IV wiek n.e.

W odległości około 300 m na południe od stan. 11 przeprowadzono ratownicze badania, zniszczonej w znacznym stopniu, dużej jamy neolitycznej. Oznaczono ją jako stanowisko 14. Jama w zachowanej części sięgała do gł. 250 cm. W profilu posiadała kształt gruszkowaty, jej średnica w rzucie poziomym wynosiła ok. 230 cm. W wypełnisku jamy znaleziono kilka ułamków ceramiki, zapewne kultury amfor kulistych oraz liczne, duże fragmenty kości zwierzęcych.

K I E T R Z, pow. Głubczyce

patrz brąz /stanowisko 17,

K L A S Z T O R E K

patrz Średniowiecze

pow. Kwidzyń

/Wyspa Wschodnia/